

[Hartvig Frisch.]

var Prinsens Palæ-Løsningen for Nationalmuseet, paa en meget naturlig Maade udviklet sig ogsaa en Løsning for Folkemuseet. Det fremgaar af Bemærkningerne, at det har været det Bedømmelsesudvalg, som nedsattes til at følge Bygningen af Nationalmuseet, som i Virkeligheden er kommet ind paa den Løsning, som den højtærede Minister nu her foreslaar.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget vil man se, at Bedømmelsesudvalget ved de Dispositioner, der har været at træffe med Hensyn til Stormgadefløjen, allerede har forudset visse Ændringer af det oprindelige Bygningsforslag, idet man har truffet Dispositioner, som sikrer en Udnyttelse af Tagetagen, som muliggør den Løsning, her er foreslaaet. Jeg skal kun glæde mig over, at man, indenfor Bedømmelsesudvalget har været saa forudseende, at man ved de egentlige Dispositioner, der er truffet med Hensyn til Bygningen, ogsaa har taget dette i Betragtning, og man ser da altsaa, at den højtærede Undervisningsminister nu har fremsat et Lovforslag, hvorefter hele Folkemuseet vil kunne blive anbragt i Tagetagen, delvis paa anden Sal, indenfor det store Kompleks.

Naar jeg siger delvis paa anden Sal, er det, fordi der er en Del af Folkemuseet, nemlig den saakaldte Købstadssamling, der naturligt maa anbringes paa denne Maade. Det siger sig selv, at det her er Rumforholdene, som er afgørende. Man vilde ikke kunne indrette de Værelser, der der skal illustreres, oppe i en Tagetage, naar det er Købstadsforhold, der skal illustreres. Jeg forstaar derfor meget vel, at man har gjort den Sondring, at en Del, nemlig Købstadsafdelingen, anbringes paa anden Sal i Komplekset mod Ny Vestergade, hvorimod det bliver Almueafdelingen, som indeholder de mange gamle Bondestuer, Møbler o. s. v., som bliver anbragt i Tagetagen.

Denne Ordning lader sig anbefale ud fra mange forskellige Synspunkter. Der er store Fordele forbundet med den, rent finansielt; herom oplyser Bemærkningerne til Lovforslaget, at Ordningen vil kunne gennemføres for en Sum, der er beregnet til 400 000 Kr., hvorfra under denne Ordning yderligere fragaar et Beløb paa 100 000 Kr., idet der nemlig fra en Fond, som er stillet til Raadighed for dette Formaalets Opnaaelse, vil kunne tilgaa dette Beløb, dog vel at mærke, hvis det bliver denne Ordning, der træffes. Derved kommer man ned paa et Beløb af 300 000 Kr. Nu finder vi oplyst i en Skrivelse fra Direktør Mackeprang,

som medfølger Bemærkningerne, at den Plan, der sidste Gang var fremlagt med Hensyn til Folkemuseet, vilde have kostet, bortset fra eventuelle Erstatninger til Marineministeriet — det var den saakaldte Arsenalplan —, i hvert Fald 1 545 000 Kr. Man maa altsaa sige, at rent finansielt stiller den foreslaaede Ordning sig overordentlig gunstigt.

Med Hensyn til Pengenes Tilvejebringelse vil jeg henvide til, at der i den sidste Paragraf er foreslaaet, at Finansministeren faar Bemyndigelse til at tilvejebringe de Penge, der skal bruges saavel til at flytte Folkemuseet som til at fortsætte Bygningen af Nationalmuseet, ved Udstedelse af Statsobligationer til en Rente, der ikke overstiger 5 pCt. I Betragtning af de store Beløb, der dels ad Indsamlingsvejen og dels fra Statskassen allerede er stillet til Raadighed for dette Formaal, finder jeg det fuldt forsvarligt, at man lægger en Del af det Beløb, der skal stilles til Raadighed for hele denne store Opgave, over paa senere Tider, saa der bliver en naturlig Fordeling af Udgifterne paa den nuværende Slægt og paa de kommende.

Foruden den finansielle Fordel, som jeg her har fremhævet, er der ogsaa i høj Grad en videnskabelig Fordel forbundet med Ordningen. Det fremgaar af de Udtalelser, der ledsager Lovforslaget, at Direktøren for Nationalmuseet — aabenbart efter Forhandling med Folkemuseets Ledelse — har kunnet sige fuldkommen god for Ordningen.

Direktøren lægger ikke Skjul paa, at der ved en saadan Ordning altid vil kunne være Tale om et pro et contra. Ja, selvfølgelig! Der er naturligvis ogsaa Fordele forbundet ved en Løsning, hvorved Folkemuseet og Frilandsmuseet bliver anbragt sammen, idet der i disse to Museers Natur er et forenende Element, hvorfor det kunde være en Fordel at bringe dem sammen; men paa den anden Side fremhæves det her, efter min Mening med fuldkommen Ret, at der ogsaa i selve Nationalmuseets Samlinger, i anden Afdeling, som fører helt op til Nutiden, er en naturlig Kontinuation, som fører over i Folkemuseets Afdeling, og at der fra et museumsmæssigt Synspunkt ogsaa er en Fordel ved en Centralisering, hvorved man vil faa dels den egentlige videnskabelige Samling og dels Folkemuseet anbragt i samme Bygning, saaledes at en Del af det kontormæssige og en Del af de videnskabelige Laboratorier og Hjælpeindretninger, der skal til, naturligt vil kunne forenes.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Frilandsmuseet gør den samme Betragtning